

De kracht van kennis en taal

Het kleine virus SARS-CoV-2 leegde medio maart al onze agenda's. De reguliere zorg kwam abrupt tot stilstand. We gingen over op tandheekkundige spoedzorg. Aan de ene kant ontstond een relatieve en onwerkelijke stilte tijdens de *lockdown*. Aan de andere kant was het juist de start van mooie, actuele en wetenschappelijk onderbouwde NTVT DentTalk Webinars, mét relevante inhoud. Dank voor de honderden positieve reacties, alle vragen, de interactie en de waardering. De ervaren verbondenheid is groot. Verbondenheid die versterkt wordt door het delen van kennis, verwoord in taal.

DE KRACHT VAN TAAL

Taal helpt ons om kennis te vatten, te duiden en over te dragen. Taal geeft woorden aan onze angst en kwetsbaarheid, waardoor het troost, sterkt en verbindt.

Bij de aanpak van de coronacrisis overheerste in het begin de oorlogstaal. *"We strijden tegen de onzichtbare vijand en staan in de frontlinie."* Onder hoge druk moesten we door middel van triage snel en effectief beslissen in deze *"oorlogstijd"*. Metaforen uit de meteorologie hielpen ons daarnaast om *"de stilte voor de storm"* te begrijpen en *"in zwaar weer koers te houden"*. Pas toen de dichte mist optrok en wind was geluwd, maakte het kompas plaats voor de nieuwe routekaart. Via de verkeerstaal bepaalt ons *dashboard* nu welke richting we moeten gaan. Wanneer we het gas iets kunnen indrukken of wanneer we juist met de handrem erop behoedzaam verder gaan.

Andere voorbeelden van taalgebruik en woorden die ons de weg door en uit de crisis kunnen leiden, vinden we dichterbij huis. In onze 'eigen' tandheekkundige taal. Met open mond stonden we te kijken en hielden onze tanden op elkaar. Is het SARS-CoV-2 virus niet een verstoring van het kwetsbaar evenwicht, waarbij we moeten zoeken naar herstel van balans? Ondertussen kijken we tandenknarsend toe, uitzierend naar structureel functieherstel.

Daarbij heeft geen enkele mondzorgverlener een kant en klaar 'zorgplan' of kent iemand de details van het onderzoek, de diagnose, etiologie of behandeling van deze 'patiënt', van dit virus. Hoe kunnen we weer herstellen? Waar moeten we ons op baseren als de vaste grond wegvalt? En op welke wetenschappelijke kennis worden keuzes gemaakt en het 'zorgplan' vastgesteld?

DE KRACHT VAN KENNIS

Alles is nieuw. Niemand kent het exacte strijdplan, weet hoe de wind waait, waarheen deze weg leidt en hoe het klinisch uit zal pakken.

Daarom begint alles bij kennis. De 3 basisvoorwaarden voor betrouwbare kennis zijn:

1. Het moet gerechtvaardigd zijn dat het waar is;
2. Het moet waar zijn;
3. Je moet geloven dat het waar is.

Bij een combinatie van wetenschappelijke en klinische inzichten, toepasbaarheid van kennis en politieke besluitvorming kan dat soms tot verrassende observaties leiden. Transparantie, participatie, wederzijds vertrouwen en zorgzaamheid voor betrokkenen - onafhankelijk van de inhoud van het besluit - zijn de waarden die voor een goede besluitvorming van belang zijn.

DE KRACHT VAN HET NTVT

De redactie van het NTVT onderschrijft deze waarden van harte en zet zich in om Onafhankelijk, Onderzoekend en Onderscheidend een bijdrage te leveren aan het beschikbaar stellen van wetenschappelijke kennis. We doen dit, ook in deze uitgave, door het publiceren van *peer-reviewed* wetenschappelijk onderzoek en stellen ons daarbij voortdurend de vraag op welke wetenschappelijke basis ons klinisch handelen, doen en laten is gebaseerd.

Tot slot: in de zestiende eeuw was het contactberoep barbier nauw verweven met dat van chirurg. Het was naar alle waarschijnlijkheid de barbier en chirurg Amboise Paré (1510-1590) die het volgende adagium in de geneeskunde introduceerde: *"Soms genezen, vaak verlichten, maar altijd troosten"*. Laten we er zo voor de patiënt, elkaar en de naaste zijn, ook in deze tijd. We houden contact!

dr. Casper P. Bots,
hoofdredacteur

